

ת"פ 27147/12/17 - מדינת ישראל נגד א ו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 27147-12-17 מדינת ישראל נ' ו (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל ע"י ב"כ רונן גינגולד ועו"ד
מור מלכה - שלוחת תביעות ראשל"צ

המאשימה

נגד

א ו (עציר) ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי ברנשטיין

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; עבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק; ועבירה של היזק בזדון לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק.

הנאשם זוכה מעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובחלק מהמעשים שיוחסו לו בכתב האישום המקורי.

1. עובדות כתב האישום ונסיבות ביצוען פורטו בהרחבה בהכרעת הדין. בקצירת האומר אציין שהאלימות בה נקט הנאשם הופנתה כלפי אשתו בשעה שהוא שב לדירה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול ובשעה שדרש מאשתו לשוחח עמו. משסירבה לכך המתלוננת, סטר לה הנאשם, ניער אותה וגרם לה לשריטות מדממות בכף ידה השמאלית.

בהמשך, הלך הנאשם אחרי המתלוננת לחדר האמבטיה. המתלוננת נעלה את עצמה מפני חששה מהנאשם, אולם הנאשם פרץ את הדלת וגרם לנזק. בעקבות מעשי הנאשם, הזעיקה המתלוננת את בנה ובמקביל התקשרה למשטרה. משהגיע הבן לדירה ביקש מהנאשם לאסוף את חפציו ולעזוב את הדירה ובתגובה לכך תקף אותו הנאשם באגרופיו.

הנאשם זוכה, כאמור, מפרטי העבירה שיוחסו לו לאחר הגעת השוטרים למקום.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה שלחובתו 5 הרשעות קודמות

עמוד 1

ושני תיקים נוספים שהסתיימו בצו אשפוז לאחר שהנאשם נמצא לא כשיר לעמוד לדין. עוד ציין את העובדה שהנאשם הורשע בעבר, בין היתר, גם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שבוצעו כנגד בת זוגו, היא המתלוננת בתיק הנוכחי. בשל הרשעותיו אלו ריצה הנאשם עונשי מאסר ממושכים של 18 ו- 20 חודשים, ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה של 8 חודשים. בקשר לאירוע הנוכחי הושם דגש על חומרת המעשים ועל העובדה שהנאשם לא נטל אחריות למעשיו, וניהל הליך הוכחות שאילץ את המתלוננת לבוא ולהעיד.

ב"כ המאשימה הדגיש את הצורך להחמיר את הענישה בעבירות אלימות, בפרט כאשר מדובר באלימות בתוך המשפחה. לדבריו, הערכים החברתיים שנפגעו הם זכותה של המתלוננת לשמירה על בטחונה האישי ועל גופה.

לאור כל האמור עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש ראוי של 12-30 חודשי מאסר לריצוי בפועל ותמכה עמדתה זו בגזר הדין שניתן בת.פ. 43924-10-14 של בית משפט השלום בכפר סבא.

בשים לב לנסיבות האירוע ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקשה המאשימה להשית עליו עונש מאסר בפועל ש"מתחיל בשנתיים" ולהפעיל את המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו במצטבר לכל עונש שיוטל עליו, זאת לצד עונש מאסר על תנאי חדש ופיצוי עבור המתלוננת ועבור בנו.

3. ב"כ הנאשם ביקש שלא להחמיר עמו, הדגיש את גילו המתקדם ואת העובדה שהוא סובל ממחלות רבות, שחלקן מטופלות היום במסגרת מעצרו. עוד ציין את העובדה שבמסגרת תסקיר המעצר נבחנה אפשרות לכך שהנאשם ישהה בבית אבות, אולם הדבר לא הסתייע בגלל חוסר תקציב (הוגשו בעניין זה **נ/2**, **נ/3**). אשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען שהמעשים בהם הורשע הנאשם אינם מצויים בדרגת חומרה גבוהה, וכן שהנאשם עצמו הפסיק מיוזמתו את מעשה התקיפה והלך לחדרו לישון. עוד נטען שלולא נכנס בנו של הנאשם לחדר והעיר את הנאשם הרי שלא היה נולד אירוע התקיפה נגד הבן.

אשר לעובדה שמדובר באירוע אלימות בתוך המשפחה, ציין ב"כ הנאשם את העובדה שגם אם מבחינה פורמלית, נחשבים הנאשם והמתלוננת כבני זוג, הרי שבאופן מעשי הם לא גרים ביחד שנים ארוכות, ושגם בתקופה בה הנאשם גר בבית ניהלו הוא והמתלוננת אורח חיים עצמאי ונפרד. נוסף על כך, נטען שהמעצר בו שוהה הנאשם מאז יום האירוע ועד היום קשה עבורו, שכן הוא אינו זוכה לביקורים, לחופשות או לקנטינה, לאור העובדה שאיש לא נמצא בקשר עמו.

לאור נסיבות ביצוע העבירה, ביקש ב"כ הנאשם שהעונש שייגזר על הנאשם יהיה חופף לעונש התנאי שתלוי ועומד נגדו ובכל מקרה יהיה בשליש התחתון של המתחם שיקבע.

4. הנאשם בדברו האחרון אמר "אני אשם בכך שאני חזרתי לגור עם אשתי. אני הבנתי שבמוקדם או במאוחר זה יסתיים איך שזה יסתיים. כל הזמן וזה מה שקרה עכשיו...". הא ותו לא.

5. בנקודה זו אציין שהן המאשימה והן ב"כ הנאשם התייחסו לאירוע כאל אירוע אלימות בתוך המשפחה, זאת חרף העובדה שכתב האישום ייחס לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק (ולא לפי סעיף 382(ג) לחוק), והנאשם הורשע בעבירה זו בסופו של יום.

הסיבה לבחירת המאשימה בסעיף החיקוק המקל לא הובררה במהלך המשפט על ידי מי מהצדדים, ובכלל זה בשלב הטיועונים לעונש, למעט התייחסות ב"כ הנאשם לעובדה שבני הזוג כבר לא חיים ביחד. מנגד עולה מהכרעת הדין באופן ברור שהנאשם ביצע את העבירות על רקע מגוריו עם המתלוננת ועם בנו בדירת הבן במשך מספר חודשים.

לגופו של עניין אין לסוגיה זו משמעות רבה, שכן אין חולק על כך שבני הזוג עדין נשואים, ושמבחינה פורמאלית ומהותית כאחד התקיפה בוצעה כנגד אשתו של הנאשם. כאמור לעיל, גם הנאשם כינה את המתלוננת "אשתי".

להשלמת התמונה אציין שעיון במרשם הפלילי של הנאשם מלמד שבעבר יוחסו לו עבירות לפי סעיף 382(ג) כל אימת שתקף את המתלוננת.

לאור האמור, ומאחר שנסיונות התקיפה "סתם" שגרמה חבלה של ממש ממילא מחמירות לאור העובדה שבוצעו בין בני זוג, מצאתי שאין משמעות רבה לסעיף העבירה בו הואשם הנאשם ובהמשך הורשע בדין, ויש להתייחס אל המעשים בדרגת החומרה בה יש להתייחס לעבירת תקיפה בין בני זוג הגורמת חבלה של ממש.

דין

6. כתב האישום בתיק דנן מבטא אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, שמשמעותו קיום יחס הולם בין חומרת העבירה ונסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שהוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין.

8. במקרה שלפנינו, הערכים החברתיים שנפגעו הם שמירה על גופם, ביטחונם ורכושם של המתלוננת ושל הבן.

על חשיבות הערך המוגן ניתן ללמוד מפסיקת בית המשפט העליון:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי

החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעבירות אלה" (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007)).

9. בנסיבות העניין מצאתי שמידת הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית, שכן הנאשם תקף את המתלוננת וגרם לה לחבלה, שעה שהיה שיכור ולאחר שהמתלוננת והבן סיכמו עמו מוקדם יותר שלא ישוב לבית כשהוא שיכור. נוסף על כך לא ניתן להתעלם מהעובדה שאין זו הפעם הראשונה בה חוותה המתלוננת את נחת זרועו של הנאשם, עובדה שיכולה להסביר את חששה הגדול מפניו, ואת הימלטותה לחדר האמבטיה שם ניסתה למצוא מפלט.

מנגד, האלימות שננקטה על ידי הנאשם, מבלי להקל בה ראש, לא נמשכה זמן רב, והפגיעה שנגרמה למתלוננת הסתכמה בדימום מהיד. כמו כן אין להתעלם מהעובדה שבמהלך האירוע נפגע גם הנאשם בפניו, יש לציין שבצורה קלה ביותר, בנסיבות שלא הובהרו עד תום במהלך המשפט. לאור עדותו הכבושה של הבן בקשר לפגיעה שנגרמה לו, לא מצאתי לייחס לה כל משקל במסגרת גזר הדין.

10. הפסיקה הנוהגת במקרים דומים של אלימות בתוך המשפחה, נעה בין הסתפקות בענישה צופה פני עתיד, לצד עונשים שיקומיים כמו של"צ ומבחן, ועד למאסרים בפועל, חלקם ממושכים. דומה שהפער ברמות הענישה נובע מהתאמת העונש בכל מקרה ומקרה לקשת רחבה של תרחישים אפשריים, כאשר במסגרת ההחלטות השונות נבחנים פרמטרים מגוונים ובהם חומרת המעשים, תדירותם, מידת הפגיעה הפיזית והנפשית במתלוננת, והרקע למעשים.

גזר הדין היחיד שהוגש במהלך הטיעונים לעונש הוגש מטעם המאשימה (ת.פ 43924-10-14 של בית משפט השלום בכפר סבא). לאחר שעיינתי בעובדות כתב האישום אני סבור שנסיבות ביצוע העבירה באותו מקרה היו חמורות פי כמה מהעובדות בגין הורשע הנאשם במקרה שלפני. באותו תיק מתואר שהנאשם היכה את אשתו מכות נמרצות, משך בשערה, הטיח את גופה ארצה, והמשיך להכות אותה באגרופים ובבעיטות, תוך שהוא מאיים עליה שיהרוג אותה. שוני נוסף בין שני המקרים נעוץ בעובדה שבמקרה שלפני לא קדם לתקיפה תכנון מקדים. מנגד, בדומה לנאשם נושא החלטה זו, גם לנאשם באותו גזר דין היה עבר פלילי מכביד.

לפיכך, אני סבור שאין מדובר במקרה ממנו ניתן לגזור גזירה שווה לענייננו, והוא יכול לספק, לכל היותר, אמת מידה למתחם העונש ההולם בענייננו.

ואכן, בחינת מדיניות הענישה מעלה שבמקרים דומים, חלקם חמורים יותר וחלקם קלים יותר מהמקרה שלפני, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בת"פ (כפ"ס) 1603-01-16 - מדינת ישראל נ' סמיר דאוד (19.07.2016) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים על כך שדחף את אשתו על דלת החדר, איים שיהרוג אותה תוך שהוציא סכין והניחה לצדו. מספר ימים קודם סטר הנאשם למתלוננת. לנאשם עבר פלילי מכביד והוא מכור לסמים לאור הודאתו והליך גמילה נגזר עונש מאסר של 8 חודשים ו - 15 ימים.

ב. בת"פ (ב"ש) 41159-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (23.09.2014) הורש הנאשם עבירה של תקיפת בת זוג לאחר שנמצא שאחז את פניה של אשתו וסטר לה, כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בני הזוג ביקשו לשקם את מערכת היחסים ביניהם. נדון ל 7.5 חודשי מאסר.

ג. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (05.01.2014) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם הכה את בת זוגו בפניה ואחז בה בחוזקה תוך שהשאיר על ידה סימנים כחולים. נוסף על כך איים עליה שיהרוג את שניהם באמצעות כלי הנשק אותו נשא במסגרת עבודתו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שהביע צער על מעשיו, נגזר עונש של 5 חודשי מאסר בפועל.

ד. בת"פ (י-ם) 50441-08-15 מדינת ישראל נ' פלוני (19.07.2016) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים וכליאת שווא. הנאשם איים על המתלוננת שישבור לה את העצמות, נעל את דלת ביתם למשך חצי דקה ומנע ממנה לצאת, הכה בפניה והתקרב אליה כשבידו סכין. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, הודה והביע רצון להשתקם. נדון לשנה וארבעה חודשים.

ה. בת"פ (רמלה) 32056-01-14 מדינת ישראל נ' פלוני (29.12.2014) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. הנאשם תפס את המתלוננת בגרונו, חנק אותה, היכה אותה בפניה ובהמשך דחף אותה. הנאשם הודה והחל בהליך טיפולי. נדון ל - 5 חודשי מאסר בעבודת שירות ועונשים נלווים.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 4077-02-11 מדינת ישראל נ' פלוני (01.11.2012) הורשעה נאשמת בעבירה של תקיפת בן זוג ואיומים. הנאשמת סטרה לבעלה במהלך ויכוח, דחפה אותו לעבר המיטה באופן שגרם לו לחבלה. הנאשמת ניהלה הליך הוכחות, אולם נקבע שמדובר באירוע נקודתי שבוצע על רקע קשיים כלכליים הנובעים מעליית בני הזוג לארץ. על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, נגזר עונש של מאסר מותנה וחתימה על התחייבות.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 62866-10-13 מדינת ישראל נ' פלוני (20.04.2015) הורשע נאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים. הנאשם איים על אשתו תוך שאחז בסכין והצמידה לגופה, משך אותה לרצפה, אחז בה בחוזקה באופן שגרם לה לחבלות בדמות סימנים כחולים. בהמשך אף נגח בראשה ואיים על מי שחשד בו כמאהב של אשתו. הנאשם ניהל הליך הוכחות, אולם לאור עמדת המתלוננת שטענה שאינה חוששת ממנו, משנמצא שמעשיו של הנאשם אינם מאפיינים את התנהגותו ולאחר ששירות המבחן מצא שאינו זקוק לטיפול, נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות וענישה נלווית.

ח. ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (02.05.2016) אושר פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד שדחה את ערעור הנאשם על גזר הדין שהושת עליו בבית משפט השלום, לאחר הרשעתו בעבירה של תקיפת בת זוג. הנאשם דחף את המתלוננת לעבר המיטה במהלך ויכוח ביניהם, משך בשערה, כופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. מדובר במתלוננת שסבלה מסכת ארוכה של אלימות מצד הנאשם. נאשם

נעדר עבר פלילי. הנאשם נדון לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במובלע אושר גם מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודת שירות ל - 14 חודשי מאסר בפועל.

ט. ברע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.01.2015), אושר פסק דינו של בית המשפט מחוזי מרכז לוד שקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר עליו בבית משפט השלום. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הכה את אמו וירק עליה, אחז בשערה תוך שהוא דוחף אותה לעבר אחד מקירות הבית, לחץ על פניה ומשקפיה ובהמשך מרח על פניה תכשיר גז אותו התיזה האם לעברו מוקדם יותר במטרה לגרום לו לחדול ממעשיו. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, צעיר ונעדר עבר פלילי. על הנאשם נגזר עונש של 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

י. בת"פ (י-ם) 23976-06-16 מדינת ישראל נ' פלוני (07.02.2018) הורשע נאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המתלוננת, שהייתה בתקופת הריון, נעלה את עצמה בחדר שירותים לאחר שהנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, צעק עליה. בדרכם לתחנת המשטרה דחף הנאשם את המתלוננת, הפילה לרצפה ובהמשך נתן לה מכה בבטנה. חרף תסקיר חיובי והמלצת שירות המבחן להטלת עונש שיקומי, נגזר על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בעבודת שירות ועונשים נלווים.

יא. בע"פ (מחוזי מרכז - לוד) 34962-05-14 ו נ' מדינת ישראל (21.10.2014), **נדון עניינו של הנאשם שלפנינו**, לאחר שהורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, הפרעה לשוטר, במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח למנוע מעצר. הנאשם תקף את המתלוננת באמצעות סכין וגרם לה לחבלה בידה. בהמשך התנגד הנאשם למעצרו, השתולל וקלל את השוטרים שהגיעו למקום. גם באותו מקרה כפר הנאשם וניהל הליך הוכחות. המתחם העונשי שנקבע בגין אותו אירוע עמד על 8-24 חודשי מאסר (ואושר על ידי בית המשפט המחוזי). בסופו של יום נגזר על הנאשם עונש של 10 חודשים לריצוי בפועל, והופעלו שני מאסרים מותנים באופן שבסך הכול ריצה 20 חודשי מאסר.

יש לציין שבאותו גזר דין הושת על הנאשם עונש המאסר המותנה בן שמונת החודשים אותו מבקשת המאשימה להפעיל נגדו במסגרת גזר הדין הנוכחי. במאמר מוסגר יש להוסיף שדבר קיומו של המאסר המותנה נלמד אך ורק מעיון בגזר הדין עצמו (ת"פ (פ"ת) 28079-05-11) ומפסק הדין שניתן בבית המשפט המחוזי, אולם הוא אינו מופיע ברישום הפלילי של הנאשם, ככל הנראה עקב טעות בהזנת הנתונים למערכת.

11. **לאור כל האמור, ובשים לב לפסיקה הנוהגת, לרבות העובדה שבחלק מפסקי הדין שאוזכרו לעיל הנסיבות חמורות מהנסיבות בהן הורשע הנאשם, אני קובע שמתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפני נע בין מאסר מותנה לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

12. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מדובר בנאשם יליד 1950, שלחובתו 8 הרשעות קודמות, כולן בתחום האלימות. על פי הרישום הפלילי של הנאשם, הוא החל לתקוף את המתלוננת כבר בשנת 1999. במהלך אותה שנה ובשנה שלאחריה, נפתחו נגד הנאשם שלושה תיקים בגין תקיפת בת זוג, אולם הוא לא הורשע בשניים מהם עקב מחלת נפש ממנה סבל (הרשעות 4 ו- 5). בהמשך שב הנאשם ותקף את המתלוננת במשך מספר שנים, תוך שהוא גורם לה לחבלות ואף איים עליה. בגין הרשעותיו אלו ריצה הנאשם שני עונשי מאסר. האחד בשנת 2009 למשך 18 חודשים, והשני בשנת 2014, למשך 20 חודשים, זאת לאחר שהופעלו נגדו שני מאסרים מותנים מאותו גזר דין. בעבר הרחוק יותר ריצה הנאשם עונש מאסר נוסף של 7 חודשים בגין תקיפת אשתו, כאשר גם באותו מקרה הופעל נגדו מאסר מותנה.

הנה כי כן, הנאשם שב ותוקף את המתלוננת לאורך השנים, תוך שהוא גורם לה לחבלות. עונשי מאסר ארוכים שהושתו עליו בעבר לא הרתיעו אותו, כמו גם מאסרים מותנים שהופעלו נגדו פעם אחר פעם.

13. **פגיעת עונש המאסר בנאשם** - מצד אחד מדובר בנאשם שאינו צעיר ומכאן שעונש מאסר יכול ויפגע בו יותר מאשר באדם צעיר. מנגד, למרבה הצער, אין מדובר בעונש מאסר ראשון אותו עתיד הנאשם לרצות ומכאן שאין דומה עניינו לעניינו של נאשם שעתידי להיכנס לכלא בפעם הראשונה.

14. **פגיעה במשפחת הנאשם** - עונש מאסר לא עתיד לפגוע במשפחתו של הנאשם. הנאשם אינו מתגורר עם המתלוננת דרך קבע, אינו בקשר עם בני המשפחה, ובני המשפחה אינם תלויים בו.

15. **נטילת אחריות של הנאשם ומאמציו לחזור למוטב** - כאמור הנאשם כפר במיוחס לו, לא קיבל על עצמו אחריות על מעשיו, ומשכך נאלצה המתלוננת להגיע לבית המשפט ולהעיד נגדו, על כל המשתמע מכך. אמנם העובדה שהנאשם ניהל הליך הוכחות לא תיזקף לחובתו באופן שיהיה בה כדי להחמיר בעונשו, אולם, מנגד, הנאשם אינו זכאי להקלה של מי שמודה באשמה, לוקח אחריות על מעשיו ומייתר את העדת בנו והעדת המתלוננת, גם אם מדובר במתלוננת שרגילה לפקוד את בתי המשפט.

16. לאור הנתונים המתוארים, אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי - גבוה של המתחם שנקבע.

17. לא נעלמה מעיני בקשת הסנגור להסתפק בעונש מאסר שיחפוף את ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה.

המאשימה התנגדה לבקשה זו. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים בעניין זה, מצאתי לדחות את הבקשה, זאת בשים לב לחומרת המעשים ונסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה עברו פלילי, העובדה שריצה עונשי מאסר בעבר והעדר אפיק שיקומי.

מאותן סיבות ממש, מצאתי שאין מקום לחפוף כל עונש מאסר שייגזר על הנאשם בתיק זה עם עונש המאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו. בעניין זה אזכיר שעונשים מותנים קודמים לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות נוספות, ולא היוו גורם מדרבן עבורו להשתלב בתכנית טיפולית.

לפיכך, בהעדר כל טעם מיוחד לחפיפת עונשי המאסר, ובשים לב למעמד הבכורה שניתן לעקרון ההלימה, יש להפעיל את עונש המאסר המותנה במצטבר לכל עונש שייגזר על הנאשם.

סוף דבר

19. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל - 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

ב. **הפעלת מאסר על תנאי -** אני מפעיל את עונש המאסר המותנה של 8 חודשים שנגזרו על הנאשם במסגרת ת.פ. (פ"ת) 28079-05-11 מדינת ישראל נ' ו (כפי שאושר בע"פ (מחוזי מרכז - לוד) 34962-05-14 ו נ' מדינת ישראל), זאת במצטבר לעונש המאסר שהושת על הנאשם בתיק זה.

סך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל של 18 חודשים, בניכוי הימים בהם שהה במעצר, החל מיום 11.12.17 ועד מועד מתן גזר הדין.

ג. **מאסר על תנאי - 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור, החל מיום שחרורו מהכלא, על כל עבירת אלימות, איומים או היזק לרכוש בזדון.**

ד. **פיצוי - פיצוי למתלוננת בסך 2000 ₪. הפיצוי ישולם למתלוננת עד ולא יאוחר מיום 1.9.18.**

המאשימה תודיע למתלוננת על פסיקת פיצוי לטובתה.

20. ככל שהדבר יתאפשר, אני מוצא להמליץ בפני שלטונות שב"ס לשלב את הנאשם בהליך גמילה מאלכוהול ובהליך מתאים לצורך ריסון האלימות בה הוא נוקט לאורך שנים.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ח, 23 מאי 2018, בהעדר הצדדים.